

Michal Čunderle
Posudek vedoucího diplomové práce
Olga Ilinskaya: Jak animovat tělo?

Někdy před rokem se na mě obrátila Olga Ilinskaya s prosbou, abych jí vedl diplomovou práci, která se bude zabývat tím, jak učí pohyb (tanec) v Praze. Původní vedoucí, Petra Oswaldová, již nebyla na katedře, Olga v tu dobu rovněž nepěstovala s katedrou nejživější kontakty, zkrátka a dobře protože se nikdo jiný nenašel, tak jsem se vedení tématu, na němž nejsem žádný specialista, chopil. Načež přišel covid, Olga se ozvala po půlroce a poslala mi svou práci hotovou, tehdy ještě v ruské verzi. A šlo o takovou, řekněme, obecnou příručku dobře míněných rad a ponaučení, jak při pohybových hodinách pracovat se skupinou dospělých účastníků, kterou Olga napsala na základě svých bohatých zkušeností.

Vzhledem k tomu, že jsme kvůli nekomfortní situaci s prodlužováním víza byli v časovém stresu, pokusil jsem se Olgu navigovat alespoň tak, aby práci více zkonkrétnila, tj. opřela o své zkušenosti s výukou a do výuky nás více zasvětila, a aby práci více vztáhla k mentalitě naší katedry. To vzhledem ke zmíněným okolnostem znamenalo především, aby napsala řádný, vysvětlující, vpravující úvod, dodala svému pojednání základní kontext a práci se pokusila nějakým způsobem vyhodnotit. Ovšem základním kamenem úrazu celého textu byl z pochopitelných důvodů jazyk, resp. jazyková úroveň této diplomové práce. Olga si nechala svou diplomovou práci přeložit. Jelikož jí na poslední chvíli odřekla předem nasmlouvaná překladatelka (ironií osudu šlo o její studentku), stalo se, že narychlo pořízený náhradní překlad bohužel nebyl vůči zdrojovému textu adekvátní a ani nesplňoval základní požadavky uzuálně kladené na jazykovou kulturu závěrečné vysokoškolské práce. Když přicházela podzimní vlna covidu, podařilo se Olze i díky přístupu DAMU prodloužit si vízum a získala tak čas na to, aby svou diplomovou práci mohla v klidu dokončit.

Po těchto poněkud dramatických situacích, které jsem tu stručně převyprávěl, tedy došlo k tomu, že Olga ve spolupráci s překladatelem jazyk své diplomové práce skutečně zlepšila a dostala na základní přijatelnou úroveň. Co se týče mých připomínek, tož Olga je sice zapracovala, ale tak nějak navíc, dodatečně, ke stávajícímu jádru, které se měnilo spíše v detailech nežli v podstatě.

Práce Olgy Ilinskayaé není špatná práce, ale nelze se zbavit dojmu, jako by autorka nevěděla přesně co, jak a proč píše. Jako by se trefovala do nejasně mlhavé představy, jak asi mají vypadat diplomové práce na vysoké umělecké škole v Česku, jak asi mají vypadat diplomové práce na KATaP. Je to trochu škoda, protože diplomantka evidentně má silné téma, které ji přitahuje a kterým se prakticky zabývá. A diplomová práce na toto téma mohl být užitečný prostor pro otevřenou a hloubkovou analýzu jejích konkrétních podnětů a poznatků zachycující poctivě procesualnost Olžina pedagogického dobrodružství a vedoucí snad i k univerzálnějšímu poznání. Z nějakého záhadného důvodu jsme však zůstali v půli cesty, rozkročení mezi matnou obecností a konkrétností uchopovanou ne vždy precizně. Nejsem si jist, že za všechno mohou jenom ony neblahé okolnosti, které jsem připomenul výše.

Práci doporučuji k obhajobě.

doc. Michal Čunderle, Ph.D.

V Černém Volu dne 26. ledna 2021